

תת"ע 6442/10/18 - מדינת ישראל נגד אלמוג אזולאי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6442-10-18 מדינת ישראל נ' אזולאי
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלמוג אזולאי

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח החלטתי הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם בתיק זה וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) בתקנות התעבורה.

עת הוקרא כתב האישום לנאשם הוא כפר בטענה כי אחז או דיבר במכשיר טלפון אגב נהיגה ברכב.

ביום 7.1.20 נשמעו בפני פרשת התביעה וההגנה כאשר מטעם המדינה העיד עד אחד בלבד (ע/ת1 השוטרי אלכסנדר לנדה) ומטעם הנאשם העיד הנאשם לעצמו.

מאחר וע.ת.1 העיד כי אין לו כל זיכרון מהאירוע נשוא כתב האישום, נשענה עדותו הראשית של עד זה על "כלל הקפאת הזכירה שבעבר" ולמעשה על המסמך ת/1 אשר נרשם על ידו במהלך האירוע ובו תעד את שראו לכאורה עיניו במהלך האירוע.

לפי הנתונים שבת/1 טען ע.ת.1 כי עת רכב על אופנוע בפעילות משטרתית הבחין דרך שמשות הרכב שמימינו (וזאת במהלך נסיעה מקבילה לרכב) כי הנאשם אוחז במכשיר טלפון שחור קטן צמוד לאזנו השמאלית, המדובר בטלפון "עם כפתורי חיוג" ואילו שפתיו של הנהג זזות.

עוד כתב ע.ת.1 במסמך ת/1 כי כאשר היה מקביל לרכב הרים הנהג עם ידו השנייה מכשיר סלולרי אחר לגובה גלגל

ההגה והסתכל לכיוונו.

במהלך חקירתו הנגדית הסכים העד כי אין לו זיכרון של האירוע מעבר למה שרשם בדוח.

עוד הסכים כי במהלך האכיפה חבש הוא קסדה על כל ראשו וכי אין הוא זוכר האם הקסדה הייתה סגורה עם מגן שמש או פתוחה.

עוד אישר העד כי אין הוא יכול לאשר או לשלול קיומו של מגן שמש פנימי ברכב הנאשם לצד החלונות האחוריים.

ב"כ הנאשם הציג לע.ת. 1 שתי תמונות והוא אישר כי המדובר בצילום שלו בתמונות (המדובר בתמונות שצולמו על ידי הנאשם עצמו בזירת האירוע).

כאשר נשאל העד מה המכשיר הצמוד לקסדה שלו כפי שהדבר נראה בתמונה נ/2, השיב העד כי המדובר במצלמה שניתנה לו על ידי אגף התנועה והיא צמודה לקסדת הראש שלו.

כאשר התבקש העד להסביר מה היה תפקיד המצלמה באירוע, בחר העד שלא להשיב לשאלה זו באופן ישיר וטען כי השאלה אינה ברורה לו.

עובדתית אין מחלוקת כי התביעה לא הגישה מטעמה כל סרטון או צילום שבוצע עם מצלמת הקסדה של ע.ת. 1 ואין לבית המשפט כל מידע האם העד הפעיל בשעת האירוע מצלמה זו.

כאשר נשאל ע.ת. 1 כיצד הוא יכול היה לראות כי לטלפון השחור הצמוד לכאורה לאוזן שמאל של הנהג יש לחצני חיוג (שכן אם היו כאלה הם מופנים מן הסתם לפני הרכב), השיב העד כי מניסיונו, כאשר נהג מבחין בשוטר, הוא "יוריד" את הטלפון מטה וזה הרגע בו הוא יכול לראות את כפתורי הטלפון.

במהלך פרשת ההגנה הכחיש הנאשם כל שימוש במכשיר הטלפון הנייד שלו במהלך הנהיגה.

לטענת הנאשם הוא נהג ברכב השייך לאשתו והתכוון לפנות שמאלה עת חלף אותו השוטר עם האופנוע והורה לו לעצור.

הנאשם טען באופן חד משמעי כי אין לו כל טלפון שחור עם "כפתורי חיוג" ובמשך שנים ארוכות לא היה בבעלותו טלפון הדומה בתיאורו לתיאור שמסר השוטר.

לטענת הנאשם בבעלותו אזניית "בלוטוס" שחורה קטנה שאכן הייתה באזנו במהלך הנהיגה ויתכן כי השוטר סבר בטעות כי המדובר בטלפון קטן.

עוד טען הנאשם כי מכשיר הטלפון שלו היה מונח על המושב שלצדו והוא לא אחז בו בשום שלב של הנהיגה ברכב.

כתמיכה לטענתו, הציג הנאשם לבית המשפט פלט שיחות יוצאות ונכנסות שלו ממנו עולה לכאורה כי בשעת רישום הדוח (ובפער זמנים גדול) לא התקבלה ולא יצאה כל שיחה ממכשיר הטלפון שלו.

הנאשם הסביר את תגובתו לשוטר כי בחר שלא למסור לו כל גרסה מתוך הבנה כי השוטר צילם את האירוע והוא יוכל להוכיח את חפותו באמצעות צילום הקסדה שלו. הנאשם גם תיעד את השוטר עם הקסדה המצלמת לכאורה כדי שתהיה בידיו הוכחה לצילום האירוע על ידי המשטרה.

דין והכרעה -

ע.ת. 1 מתאר בעדותו הכתובה אירוע בו הוא צופה בנאשם מדבר בטלפון שחור קטן הצמוד לאזנו השמאלית ("שפתיו נעות" כך כתב העד).

ככל שהיה הנאשם במהלך שיחת טלפון, יותר מסביר כי שיחה זו הייתה מקבלת ביטוי בפלט השיחות היוצאות והנכנסות שהגיש הנאשם כראייה מטעמו בתיק.

המדינה לא התנגדה להגשת פלט השיחות וגם בחרה שלא לחקור את הנאשם ביחס לתוכנו של פלט זה.

עובדתית, כאשר טוען השוטר לביצוע שיחת טלפון על ידי הנאשם כאשר הנאשם מדבר, ואין אינדיקציה לכל שיחה יוצאת או נכנסת במכשיר שבבעלות הנאשם, יש בכך כדי לחזק את גרסת ההגנה, קל וחומר כאשר ביחס לראייה זו לא בוצעה כל חקירה נגדית ולא הובאה כל ראיית הזמה.

ע.ת. 1 מתאר את הטלפון הקטן ככזה שהוא בעל לחצני חיוג.

לא הצלחתי להבין מעדותו כיצד יכול היה לראות את מבנה הטלפון של הנאשם כאשר זה צמוד לאוזן שמאל של הנאשם ואילו רוכב האופנוע נמצא משמאל לרכב (הנאשם מימין לאופנוע).

על פניו המדובר בפרק זמן קצר מאד שעמד לרשות השוטר כדי להבחין תוך כדי נסיעה באירוע וזאת כאשר השוטר חבוש קסדה ואינו זוכר האם מגן השמש היה פתוח או סגור.

לפי התמונה נ/2 השוטר גם חבש משקפי שמש כהות מה שמן הסתם יצר מחסום אפשרי נוסף ביכולת הראייה שלו את האירוע.

מבלי לקבוע מסמרות באיכות או יכולת האבחנה של השוטר בנעשה בתוך הרכב, ניתן לקבוע כי יכולתו לראות את החלק הפנימי של הטלפון מורכבת מאד נוכח המנח של המכשיר כפי שהוא עצמו מתאר אותו בת/1.

טענת השוטר כי "מניסיונו" נהגים נוהגים "להוריד" את המכשיר כאשר הם רואים שוטר וזה היה הרגע בו הבחין כנראה במקשי החיוג אינה מתיישבת עם ההגיון של המשך האירוע.

ככל והנאשם הבחין בשוטר ולכן הוריד את המכשיר הנייד הצמוד לאזנו, תפריע מן הסתם דלת הנהג לראות את פנים או מבנה המכשיר.

ככל והנאשם אכן הוריד את מכשיר הטלפון לאחר שהבחין בשוטר, וכי סביר יהיה כי בשלב זה ירים לכיוון גלגל ההגה טלפון אחר המצוי ברשותו ויביט בו?

אין אני טוען כי המדובר בפעולה אפשרית, אך סבירות נמוכה בעיני להתנהלות כזו של נהג אם הבחין הוא בשוטר כפי

שטען העד.

מעבר למתואר לעיל, לא הצלחתי לקבל מע.ת 1 תשובה ברורה בנושא המצלמה המשטרתית שהייתה צמודה לקסדה שלו.

חזקה כי משטרת ישראל מספקת לשוטרי התנועה שלה מצלמות כדי שיעשה בהם שימוש לצורך תיעוד עבירות תנועה.

ע.ת 1 הודה כי אכן קיבל לידיו מצלמה כזו ממשטרת ישראל, אך כאשר התבקש להסביר את תפקיד המצלמה באירוע, בחר להשיב כי השאלה אינה ברורה לו.

גם טענת הסנגור כלפיו כי הוא מיתמם בתשובתו לא הניבה הסבר לשאלה מה היה חלקה של המצלמה בתיעוד האירוע.

אני מוצא את תשובת העד בעניין זה בלתי מספקת ומתחמקת.

אין כל בעיה כי עד יסביר שמצלמה שסופקה לו לא הופעלה בשל תקלה או שהופעלה ובשל תקלה אין ברשותו את סרט האירוע.

אני מתקשה מאד לקבל תשובה לפיה השאלה "אינה ברורה" ולכן לא מתייחס העד לשאלה פשוטה אותה נשאל על ידי הסנגור.

בסופו של יום, נוצר ספק בסל הראיות שהגישה המדינה בתיק זה כנגד הנאשם.

היעדר שיחה רשומה בפלט השיחות של מכשיר הנאשם, היעדר הסבר של השוטר לתפקוד מצלמת הקסדה שלו באירוע, היעדר הסבר ליכולת השוטר לראות את מבנה המכשיר שלכאורה היה מופנה כלפי פנים הרכב, והעובדה כי המדובר באירוע שהתרחש אגב תנועה של שני כלי רכב מקבילים על כביש כאשר השוטר חבוש קסדה על פניו כמתואר בתמונה 2/2, כל אלה יצרו בליבי ספק באשר לאפשרות של טעות מצד השוטר.

הנני מדגיש כי לא מצאתי כל סימן מובהק של השוטר לאי אמירת אמת בעדותו (כך אגב לא מצאתי כל סימן כזה גם בעדות הנאשם).

על פניו אין אני מוצא כל סיבה בה שוטר "ימציא" אירוע שלא היה ולא נברא ביחס לנהג שאין לו אתו כל היכרות קודמת, ולכן אמינות השוטר אינה מוטלת בספק בעיני.

יחד עם זאת, בהחלט יתכן כי דרך הקסדה, במהלך נסיעה, כאשר באוזנו של הנאשם מותקנת אזניית דיבורית שחורה תתרחש טעות מצד השוטר.

המדובר בתרחיש אפשרי, ובסל הראיות שהציגה ההגנה, נוצר ספק באשר לביצוע העבירה בפרשה זו.

אני מחליט לכן לזכות את הנאשם בתיק זה מחמת אותו הספק.

ניתנה היום, י"א טבת תש"פ, 08 ינואר 2020, במעמד הצדדים